

(Нови Репортер, Бањалука, 27.10.2010.)

Након што је правоснажном одлуком Апелационог већа Хашког трибунала, ратни командант Армије РБиХ на подручју Сребренице Насер Орић “због недостатка доказа” 3. јула 2008. године ослобођен свих оптужби у Хагу, а потом се вратио у Сарајево као национални херој, ипак су се појавиле нове оптужбе и против Орића, као и против осталих његових највиђенијих сабораца, попут Зулфе Турсуновића и других. Исказ инсајдера чији су иницијали А.С. из једног села у околини Братунца, који је све време рата био припадник јединица Армије РБиХ у Сребреници, у Тужилаштву стоји већ годину и по дана, али још увек, изгледа, није довољан за оптужницу против било кога од “Орићеваца”. Зашто је то тако - ваљаног одговора до данас нема. Делове исказа недавно је објавила ТВ БН, а “НР” је, такође, имао увид у цео исказ инсајдера А.С.

Преузимање предмета “Насер Орић и остали”

Упоредо са процесом у Хашком трибуналу, Окружно тужилаштво у Бијељини је, на основу сагласности Посебног одељења Тужилаштва БиХ за ратне злочине, у мају 2006. године наставило са истрагом против Орића и његових сабораца, да би се пред сам крај 2008. године - када је Орић већ био правоснажно ослобођен у Хагу - појавио исказ инсајдера А.С. Након тог “детаља”, Хашки трибунал одбија жалбу Орићевих бранилаца којом се покушава оспорити валидност нових доказа у истрази у БиХ. Али, у априлу прошле године Суд БиХ прихвата предлог Васвије Видовић и Едине Решидовић да преузме цео предмета против Насера Орића и осталих од бијељинског Окружног тужилаштва. У мају 2009. године Тужилаштво БиХ наставља да ради на овом предмет, али ни годину и по дана касније нема ниједне оптужнице, иако су тужиоци добили и исказ сведока А.С. који у свом ратном дневнику описује многобројне злочине које су, како тврди, починили лично Насер Орић, Зулфо Турсуновић, Ејуп Голић, као и припадници једница Неџада Бектића, Мује Манџића и осталих који су деловали на ширем подручју Сребренице од 1992. до 1995. године. Исказ овог инсајдера у истрази, у којем он, заправо, потврђује и још детаљније разјашњава све што је записао у свом

ратном дневнику, обилује тешким оптужбама за злочине и над српским цивилима и над бошњачким становништвом у самој Сребреници.

Као болничар у једној од Орићевих војних формација, он наводи да је видео и чуо како су убијани Срби, међу којима и жене и деца, који су бежећи пливали реком Дрином према Љубовији у Србији, описујући да су припадници “Орићевци” пуцали из снајпера у цивиле који су покушали да пређу реку.

Монструозна убиства

Тако, на пример, овај инсајдер наводи стравичне детаље убиства након напада на српско село Кравицу на Божић 1993. године. “Знам лично да су пет заробљених Срба убили, заклавши их ножем, Насер Орић и један по надимку Кезо из Глогове, који је био заменик Ејупа Голића из Глогове(вођа локалне јединице, касније погинуо, оп.а.), а сада живи у Тузли. Лично сам видео када су они заклали петорицу заробљеника, а после тога направили главе и играли лопте главама које су одсекли. Убили су их у месту Кајићи на улату у Кравицу. Знам да је један од тих убијених био конобар у Братунцу, радио је у кафани ‘Ловац’(...). Видео сам и у Кравици доста покланих цивила, али нисам видео ко их је побио. Међу њима је било и жена у црнини”, навео је сведок у исказу. Као болничар у једној од Орићевих војних формација, он наводи да је видео и чуо како су убијани Срби, међу којима и жене и деца, који су бежећи пливали реком Дрином према Љубовији у Србији, описујући да су припадници “Орићевци” пуцали из снајпера у цивиле који су покушали да пређу реку. У исказу који се односи на напад на село Лозничка ријека крајем лета 1992. године, овај инсајдер наводи како су злочинци убијали и старе и непокретне људе.

“Знам лично да је Насер Орић наредио да се запале две куће у којима су се, у моменту паљења, налазила лица српске националности која су тако изгорела жива. У једној кући је било четворо деце и једна старија баба. У другој кући су изгорела два стара непокретна човека и једна жена непокретна, с тим да је један од тих мушкараца ту донесен жив из неке друге куће, па онда запаљен са ових двоје. Куће су запаљене тако што је запаљен намештај и гардероба у кући. Ја сам својим ушима слушао кад је Насер наредио да се та лица у тим кућама запале(...) За Насера могу рећи и то да је говорио да се убијени Срби не закопавају, већ да се оставе на земљи како би брже трулили”, испричао је, између осталог, инсајдер А.С. У својој “књизи” на 102 стране - како још назива свој ратни дневник - овај инсајдер тврди да је Орић у Лозничкој ријеци убио и једну трудну Српкињу. “Насер јој је забо нож у стомак, и то отприлике на месту где је

желудац, а затим је нож свукао низ стомак у пределу ногу, расекавши је целу, услед чега је из ње испало све, па и кеса, како бих је назвао, у којој се дете нерођено налазило у њеној утроби. Жена је јаукала и помињала имена неких Срба и у таквом стању је остала а да нико у њу није пуцао да би јој скратио муке(...) То је Насер урадио у присуству нас многих. С обзиром на питања која јој је пре тога постављао, у смислу “где ти је човек, што ми није донео паре, што ми је остао дужан” и слично - закључио сам да је он ту жену и њеног мужа од раније познавао. Тако нешто је Насер исто урадио и једној трудној жени у Кравици”, тврди у свом исказу инсајдер А.С.

Описујући напад на српско село Подравање у лето 1992. године, овај сведок је испричао и шта је било са више од 20 заробљених Срба, међу којима је било и жена и деце. “Након заробљавања, били су доведени до једног камиона у Подравању, где им је Насер одржао говор: причао им је како ће жене и деца бити одведени у Сребреницу, а одатле на размену у Братунац, док ће мушкарци остати у Подравању и са српском војском бити ту размењени. После тог говора, жене, деца и три мушкарца одведени су у Сребреницу у општину на други спрат, а мушкарци су на лицу места побијени, а са њима је био остао Насер са својом групом људи. Они Срби што су одведени у Сребреницу, следећи дан су предати Зулфи Турсуновићу, а после сам чуо да их је Зулфо побио са своја два момка(...) Није се смело причати по Сребреници да је Зулфо побио многе Србе цивиле из Подравања, јер у противном не би дочекао зоре жив. Зулфо је тада проглашен за највећег кољача”, испричао је сведок А.С. Као “највећи кољач”, Турсуновић се, према тврдњама сведока, “прославио” и након напада на српско село Залазје, такође у лето 1992. године.”Тада је заробљено 8 Срба, од чега је Зулфо седам заклао, а Насер је осмог убио одсекавши му главу, а прво му је извадио оба ока ножем. Насер је након тога, гледајући у нас присутне, рекао ‘Ево, видели сте шта је с њих овде урађено, овако треба сваки Србин да прође’”, изјавио је сведок А.С.

У мало српско село Крњићи, на самом почетку рата у БиХ, према опису сведока, Орићеве и Турсуновићеве јединице ушле су након свега двадесетак минута отпора мештана, који су се предали након што су покушали да се бране са свега неколико пушака. Сведок није видео где је одведено неколико заробљених Срба са оружјем, нити шта је било с њима касније, али је испричао да је видео шта је било са осталим цивилима. “Пет мушкараца је убијено приликом уласка у село и то кад су покушавали да побегну из својих кућа. Они нису били наоружани, а остављени су мртви на местима где су убијани, јер нису дали да их копамо. Остали су изведени из својих кућа и међу њима је било и жена и деце. Једна жена је била глувонема, а једна је могла причати и њих обе је код сеоске чесме заклао Зулфо Турсуновић. Још цивила је убијено касније, али не знам тачно колико”, испричао је сведок А.С., наводећи да је у већини напада на српска села током 1992. и 1993. године учествовао као болничар.

Ово су само неки од најтежих злочина које је он у свом исказу описао. У томе се, као посебно интересно, налази и прича о томе да су “Орићевци” гранатирани игралиште Средњошколског центра у Сребреници у пролеће 1995. године.

Ово су само неки од најтежих злочина које је он у свом исказу описао. У томе се, као посебно интересно, налази и прича о томе да су “Орићевци” гранатирани игралиште Средњошколског центра у Сребреници у пролеће 1995. године, када је погинуло близу 80 младих Бошњака. “Насер Орић је дао наредбу Муји Манџићу, брату Смаје Манџића, да минобацачем 120 мм гађа игралиште средњошколског центра у Сребреници у моменту кад су деца одржавала турнир. Мујо је ту наредбу извршио и услед те испалјене гранате убијено је око 80 деце и било је доста рањених. После тога су оптужени Срби да су они бацили ту гранату, јер су српски положаји били изнад положаја на којима се налазио Мујо. Ја сам тада радио на радио станици и примао информације, па сам то тако сазнао”, тврди инсајдер А.С.

Сваки злочин (ни)је злочин

Из Тужилаштва БиХ нису желели да коментаришу ова случај, због интереса истраге. Ипак, портпарол Тужилаштва Борис Грубешић саопштио је да се “интензивно ради” на истрагама о почињеним злочинима над Србима у Подрињу. „Реч је о предметима на којима треба доста рада и доста анализе и прикупљања велике количине доказа. У међувремену, неки сведоци су умрли, а ми чинимо све што можемо, имајући у виду капацитете са којима располажемо. Сматрамо да су и тужилаштва у ентитетима могла много више да учине на процесуирању ратних злочина, поготово у првих десет година после рата“, тврди Грубешић. С друге стране, сведок А.С. тврди да је са истражиоцима Тужилаштва БиХ контактирао још у мају 2008. године, али да њих није занимало његово сведочење. „Њих није интересовало то шта је ко радио према Србима, њих је интересовало имам ли ја какве информације о ратним злочинима које су Срби починили према Бошњацима“, изјавио је овај сведок.

На крају, треба посебно напоменути да инсајдер чији су иницијали А.С. данас служи казну у једном затвору у РС због убиства. Он, међутим, тврди да га на исказ против Орића, Турсуновића и осталих нико није присилио, већ да је, практично, само својом изјавом потврдио све што је написао у личним белешкама током рата, на основу онога што је видео и чуо. Дакле, узимајући у обзир статус ове особе, тешко би се могло рећи да је његов исказ мање кредибилан од, рецимо, исказа Дражена Ердемовића који је, по сопственом признању, био тежак ратни злочинац. Разлика је “само” у томе што је Ердемовићев исказ да је убио више од стотину људи у Хагу искоришћен за подизање

Шокантно сведочење инсајдера против Насера Орића

Пише: Слободан Дурмановић
понедељак, 01 новембар 2010 07:03

оптужница против високих официра ВРС, а исказ А.С., упркос томе што тврди да лично никог није убио, у Тужилаштву БиХ у Сарајеву још не сматрају довољним ни за оптужницу против Зулфе Турсуновића, а о Насеру Орићу и осталима да и не говоримо. Зато, поредећи поменута два исказа, није тешко закључити да се жртве на ширем подручју Сребренице и Братунца и даље различито третирају: како у Хагу, тако и у Сарајеву.